

af de meget effektive informationskontorer, dels at udforme et informationsmateriale i et samarbejde med disse kontorer?

Endelig skal jeg sige, at ændringsforslagene tager vi fra Enhedslistens side stilling til enkeltvis, og at vi kan støtte en hel del af dem og vil undlade at stemme til nogle af dem, men at vi stemmer for de endelige forslag og derigennem er med til at bære dette skridt igennem, som vi mener er et vigtigt skridt, og som i øvrigt har det problem i sig, at regeringen ikke selv har villet opfylde sin energimålsætning, hvilket den har en udmærket mulighed for ved hjælp af de ekstra virkemidler, der er indlagt i den, og som bl.a. vi har været med til at foreslå.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Først skal jeg svare hr. Hindrup Andersen på hans spørgsmål. Det første vedrørte vedvarende energi.

Regeringen er indstillet på i forbindelse med revisionen af Energi 2000 at komme med et sæt af forslag, der yderligere stimulerer udbygningen af forsyningen med vedvarende energi i Danmark. Vi har en lang række ideer, som vi har modtaget ikke bare fra det rådgivende udvalg, der arbejder med dette, men også fra en række organisationer, og disse forslag overvejer vi i øjeblikket med henblik på at gøre det til et hovedtema til efteråret. Så jeg kan svare imødekommende på hr. Hindrup Andersens spørgsmål på dette område.

Hvad mere konkret angår lovforslag nr. L 208 vedrørende støtte til elvarmekonvertering uden for forsyningsområderne, kan jeg sige, at det jo klart fremgår af det, jeg har oplyst over for udvalget, at omlægning med inddragelse af vedvarende energi vil få første prioritet, og derfor kan jeg også på dette område svare bekræftende.

Hvad angår de blokerende forhold, som har bremset den udbygning af vindkraft, som både hr. Hindrup Andersen og regeringen gerne ser, tror jeg ikke, de økonomiske incitamenter er de allervigtigste. Jeg siger ikke, at de er uden betydning, og jeg vil gerne være med til at overveje dem; men det, der først og fremmest har været blokerende, er spørgsmålet om at finde egnede steder og få planlægningsprocessen på plads i forbindelse med opstilling af nye møller dér, hvor vinden findes, hvor stedet er velvalgt, og hvor det kan ske uden at krænke vigtige landskabs- og naturinteresser. Dér ved hr. Hindrup Andersen formentlig, at man kommu-

ne for kommune er ved at lægge sidste hånd på planlægningen med henblik på udpegning af steder, der er egnede til opstilling af vindmøller i fremtiden.

Med hensyn til baggrunden for debatten, spørgsmålet om, hvorvidt denne lovgivning overhovedet er nødvendig eller rimelig – jeg tror, det først og fremmest var hr. Behnke, der var inde på det, men også andre ordførere har været inde på det – vil jeg sige, at jeg sidste mandag havde et møde i Det Internationale Energiagentur, hvor vi diskuterede Det Internationale Energiagents oversigt, »World Energy Outlook«, som gav nogle chokerende oplysninger om udviklingen i verdens energiforbrug og CO₂-emission:

Det ventes, at verdens samlede energiforbrug i de kommende 15 år vil vokse med mellem 35 og 45 pct., og at der vil ske en tilsvarende vækst i CO₂-emissionen, at eksempelvis vedvarende energi kun vil bidrage med ca. 1 pct. af verdens samlede energiforsyning, og at den klimakatastrofe, som forskerne har advaret imod, og som skiftende regeringer i Danmark sammen med regeringer i andre lande for længst internationalt har forpligtet sig til at gøre alt, hvad de kan, for at modvirke, rykker nærmere og nærmere.

Om dér kan man selvfølgelig spørge sig selv, om det er rimeligt, at enkelte lande, når der ikke er tilstrækkelig effektive internationale strategier på dette område, så for deres eget vedkommende prøver i praksis at leve op til deres internationale forpligtelser. Det kan man have forskellige meninger om, men jeg kan i hvert fald sige til ordførerne her i dag, at det har vakt genlyd både blandt vore europæiske samarbejdspartnere, blandt vore partnere i Det Internationale Energiagentur og blandt dem, der har undertegnet klimaforandringskonventionen om det globale miljø, at Danmark har demonstreret og fortsat agter at demonstrere, at det er muligt i et højtudviklet industrisamfund med en åben økonomi at leve op til forpligtelserne uden at sætte levestandard, konkurrenceevne eller arbejdspladser over styr. Tværtimod er det vores klare opfattelse, at rigtigt gennemført – og vi lægger jo op til en samarbejdslinje på dette område – vil der kunne skabes flere arbejdspladser i Danmark. Personlig er jeg af den overbevisning, at også selv om det koster os velstand at gøre noget ved de globale miljøkatastrofer, skal vi gøre det.

På klimaområdet er vi imidlertid i den situation – og det gælder ikke bare Danmark, det